

den Kommission, der var nedsat til at afgive Betænkning, betræffende de Sundhedspolitiet i Kongeriget Danmark vedkommende Forhold, til Afbenyttelse ved sammes Forhandlinger, men i dens endelige, efter Forhandlingernes Afslutning til Ministeriet indgivne Betænkning yttrede den med Hensyn til Andragendet, at den maatte ansee det som liggende udenfor dens Opgave at gjøre noget Forslag til den definitive Ordning af denne specielle Deel af Sundhedspolitiet ved Lov.

Da Ministeriet modtog denne Betænkning, var Tiden til den da forestaaende Rigsdags Sammentræden imidlertid saa langt fremrykket, at der ikke kunde udarbejdes noget omfattende Lovforslag til Omordningen af Byggeforsholdene udenfor Kjøbenhavn; men, i Betragtning af, at Trangen til Bestemmelser i denne Retning for Kjøbstædernes Vedkommende, navnlig i sanitær Henseende, allerede var følelig, forment Regjeringen, at der, samtidig med Forelæggelsen af et Lovforslag til en almindelig Ordning af Sundhedspolitiet i Danmark, foreløbig maatte tilvelebringes nogle Bestemmelser om Bygninger, der opføres i Kjøbstæderne, hvorved de mest ueftergivelige Forordninger fra Sundhedspolitiets Side kunde tilfredsstilles, indtil et almindeligere Lovudkast kunde udarbejdes, i hvilken Henseende de for Kjøbenhavn ved Loven af 19de Marts 1854 foreløbig ikraftsatte Bestemmelser lagdes til Grund for det Udkast, der forelagdes Rigsdagen, og den derpaa udfomne Lov af 12te Januar d. A., angaaende nogle Bestemmelser i Henseende til Bygninger, der opføres i Kjøbstæderne, med Undtagelse af Kjøbenhavn, eller disses nærmeste Omegn, indeholder saaledes i dens 3 §§, endog i et mere indskrænket Omfang, end det ved Udkastet tilføjede, kun nogle Regler, hvorved de nødvendige Forordninger i sanitær Henseende til Kjøbstadbygningers Opførelse afhjælpes.

Under disse Omstændigheder maatte Regjeringens Opmærksomhed være henvendt paa at have den saaledes indførte foreløbige Tilstand, og ved Udarbejdelsen af nærværende Udkast til en mere omfattende og almindelig Byggelov for Kjøbstæderne har den derfor søgt at afhjælpe de Mangler i den bestaaende Lovgiv-

ning, der have været mest følelige, og har hertil havt saa meget større Opsfordring, som de senere Aars Udvikling paa mange Steder har medført et særdeles Opsving i Bygningsforetagender.

Det Formaal, Man ved Udarbejdelsen af dette Udkast har havt for Øie, er hovedsageligen, ligesom i sin Tid ved Udarbejdelsen af Udkastet til Loven af 17de Marts 1856, at tilvelebringe Bestemmelser, der kunne fyldestgjøre de Forordninger, der fra Sundhedsvæsenets og Brandvæsenets Side efter de nuværende Tidsforhold med Rette kunne stilles, medens de Hensyn, der i andre Retninger, navnlig fra Skønhedens Side, muligens kunde tages, efter Forholdene i vore Kjøbstæder naturligen maatte blive af underordnet Betydning. I sanitær Retning er nemlig den hidtilbestaaende Lovgivning hvad Kjøbstæderne angaaer saa mangelfuld, at der næsten savnes enhver Garanti for, at der ved Bygningsforetagender i disse tages noget som helst Hensyn til Sundhedens Forordninger, og hvad Brandvæsenet angaaer er den gjældende Forordning af 6te April 1832 i mange Retninger saa lidet tidsvarende og derhos i saa mange Punkter undergaaet forffjelligartede Fortolkninger og forandret ved spredte, hinanden modstridende administrative Bestemmelser, at det maa ansees som en uafviselig Nødvendighed for Kjøbstadforholdenes Udvikling at tilvelebringe i denne Retning ensartede, saavidt mulig udtømmende og tidsvarende Lovbestemmelser.

Regjeringen har imidlertid ikke kunnet overse de Banfeligheder, der møde ved Udarbejdelsen af en Lov af den omhandlede Natur, der skal afhjælpe Manglerne for samtlige Kjøbstæder, hvis ulige Størrelse og uoverensstemmende lokale Forhold naturligen stille saamange forffjelligartede Forordninger, at Opgaven fra Lovgiverens Side maa ansees løst, naar der tilvelebringes et saadant Hele, hvorved de mest paatrængende Fornødenheder, om endog kun tilnærmelsesvis, kunne tilfredsstilles for samtlige Steder. Uagtet saaledes Forholdene her stille sig ganske anderledes end i sin Tid ved Udarbejdelsen af Bygningsloven for Hovedstaden, hvor den lokale Enhed var givet, maatte Regjeringen dog ansee denne Lov som det næ-